

KONCERT MLADINSKEGA SIMFONIČNEGA ORKESTRA DIJAŠKEGA DOMA «IVAN CANKAR» IZ LJUBLJANE

Zamisel organiziranja simfoničnega orkestralnega ansambla, pri katerem sodeluje mladina je pravzaprav novejšega datuma — vsaj pri nas. Sicer smo imeli Slovenci tudi pred II. svetovno vojno nekatero manjšo ansamble, ki pa niso pomenili kaj več ter običajno tudi niso predali okvira skromnega godalnega orkestra. V okviru glasbenih sol so delovali ponekod orkestri s posebnim pedagoškim namenom.

Postaviti na noge mladinski orkester pravega simfoničnega značaja pa je težavna in dovolj tvegana stvar. Če se je istega posrečilo osnovati v Dij. domu «Ivan Cankar» v Ljubljani, gre predvsem za sluzga mlademu, nadarjenemu glasbeniku Oskarju Kjudru. Z elanom, vztrajnostjo in neupogljivo voljo pravega Primorca je uspel zbrati Kjuder okrog sebe mlade ljudi, ki sestavljajo orkester, ki mu ga lahko marsikdo zavida. Kvalitetno ga je v kratkem času dvignil na dostojno stopnjo kvalitete.

Na koncertu v Auditoriju, ki ga je organiziral tržaška Glasbena Matica je nastopil mladinski orkester pod vodstvom Oskarja Kjudra v zasedbi 68 članov. Čeprav o polni zlotosti ne moremo govoriti je treba priznati dirigentu, da je dovolj lepo uskladi med seboj posamezne orkestralne skupine kar je končno dovolj težko tudi iz razloga ker se članstvo zaradi specifičnega značaja tega ansambla čisto menja. Ker niso bili vsi instrumenti polno zasedeni je o kvalitati posameznih skupin težko govoriti; čisto in polno zvenijo godala a posebno pohvalo zasluži rogovi s katerimi celo odlični orkester tržaške Filharmonije ne more priti na zeleno vejo. Niso še dovolj izdelana lesena pihalna zaseda, zaradi česar nastopajoča zaseda nima značilnih efektov (kar pa je treba vedeti tudi na roves pomankljive zasedbe). Disciplinirani mladi ljudje je pohvaliti in če pomislimo na možnost obstoja podobnega orkestra v Trstu, naravnost odlična. Kvalitetno bi bil orkester seveda boljše če ne bi bila razvoja stopnja umetniške zrelosti posameznih članov orkestra precej različna.

Dirigent Oskar Kjuder je izrazil muzik. ker je prvi pogoj za uspešno delo na tem področju. S sistematičnim študijem se bo gotovo razvil v prvovrstnega dirigenta. Ob tej priložnosti se nam nehotno vzdiguje misel da se v slovenskem glasbenem centru s premalo širine pristopa k vzgoji mladih dirigentskih kadrov zlasti v primerih kjer je očitno, da ima mladi človek vse pogoje za to. Če bi nekdo v tej zvezi spomnil na se v takih primerih utegne zaiti na splošno tla diletantizma mu moramo reči da žalost dirigentov ne moremo producirati je ob klavirju in s partituro v roki marveč predvsem za dirigentskim puitem. Ko bo Kjuder dokončno obvladal tehnično plat bodo tudi odpadale tiste pomankljivosti, ki so dirigentom-začetnikom tako svojiske; preveč šolske nakazovanje ritma, pomankanje elastičnosti in lahkote brez katere orkester ne more zvneti precizno ter se zato more dogoditi da zvočkovno ni toliko pravilno doziran. Ko bo povsem obvladal tehnične probleme se bo Kjuder mogel še v večji meri posvetiti muzikalni poglabitvi. Ne manjka pa Kjudru prepričanosti in avtoritativen nastop ki je važen element pri njegovem delu in mu omogoča da ne laže prebija mimo Scil in Karibid partiture.

O sporedu je treba reči, da ni bil najbolje sestavljen ter je celovitost koncerta precej motilo, da je bil izvajal le prvi stavek Schumannovega klavirskega koncerta v a-molu. Lahko se temu krivito tudi posem objektivno težave vendar bi se bilo treba v bodoče dosledno izogibati trganje posameznih skladb na dele.

Poleg kola iz Gotočevne opere «Ero iz onega svetla, ki je bil zares dobro podan in je prila jasno do izraza bleščata instrumentacija, Dvoržakovega Slovenskega plesa št. 8 ter priljubljene Schubertove Schuberterje v h-molu «Nedokončane» je bil najzanimivejši del sporeda «Simfonična pesnitev» Ubalda Vrabca, ki je bila tokrat sploh prvič izvajana. Delo se bazira na motivih narodne in partizanske pesni, ki se stopljajo v zvočno tkivo. Zaradi programskega značaja bi bilo morda dobro opremiti posamezne stavke z dolocnejšimi naslovi. Iz dela vije bogata skladateljeva invencija. Celotna zgradba je pregledna, jasna a orkestralno tkivo še ni povsem izkoriščeno. Harmonsko se Vrabec tudi ni oddaljil od svojih značilnih zanimivih, mestoma drznih postopkov. Melodičen stavek

je pregleden. Pogoste sekvence ne učinkujejo kot maslo marveč se logično vpletajo v celoto. Skladatelj ni z razvijanjem posameznih tem pristopil k oblikovanju dramatsko dolocene vsebine čeprav ne manjka močnih dramatskih momentov. Teh ima še največ II. del v katerem skladatelj razvija motiv narodne «Kaj ti je deklica in «Gozdje je že zelena». Ta stavek je najboljše napisan in v njem so dobro izrabljene možnosti orkestralnih barv. Iz tega stavka, ki bi lahko nosil tudi označbo slugubres diha pravi, neposredni izraz, ki poslušalca močno zagrabi. Tretjemu stavku, ki ima borben značaj in je vanj vpleten motiv partizanske «Heja hoj, manjka zaokrožena izgradnja ter zato skladateljeva zamisel ne pride do pravega izraza in logičnega razpleta. Mislimo, da bi avtor z malenkostno predelavo mogel ta nedostatek odpraviti.

Krstna izvedba tega dela tržaškega skladatelja pomeni za slovensko glasbeno izhajanje v Trstu izredno pozitivno pojav saj je po osvojitvi obseg prva izvedba simfoničnega dela tržaškega Slovenca v Trstu. Skoda je le, da dirigentu zaradi omejenega študija ni uspelo izbrati iz dela vsega finisa. Ob tej priliki moramo iz arca čestitati skladatelju Ubaldu Vrabcu in ga spodbuditi k nadaljnjim stvaritvam na tem glasbenem področju.

Klavirski part Schumannovega koncerta za klavir in orkester v a-molu, ki je publiki posebno ugal, je izvajala goriska rojakinja Damijana Bratuševa. Od njeneja lanskega nastopa zapazamo očiten napredek, zlasti lepši, plastičnejši ton in večjo gotovost pri oblikovanju posameznih muzikalnih fraz. Prekratke čas za skupen študij z orkestrom je povzročil premajhno zlotost med pianistko in orkestrom, ki je bila mestoma zavajana. Na željo publike je pianistka dodala izven sporeda še dve Schumannovi skladbi.

Če posnamemo da je bilo na koncertu prvič izvajano delo tržaškega skladatelja Ubalda Vrabca, da je orkester, v katerem sodelujejo tudi študenti iz cone A, vodil Oskar Kjuder ter je nastopila kot solistka Damijana Bratuševa lahko rečemo, da je bil ta koncert res naš tržaški koncert.

Klub dvema drugima slovenskima prireditelja je bil obisk sobotnega in nedeljskega koncerta v Auditoriju številen in je dokazal, da Slovenci znajo ceniti koncertne prireditve.

Solisti na koncertu: Ljubo Stoka, Viktor Stoka, Anica Stoka, Drago Stoka, Dora Skrk, Marjan Puntar in Rado Brišič.

Nastop barkovljanskega pevskega zbora na koncertu na Kontovelu

Nastop pevskega zbora Prosek-Kontovel na pevskem koncertu na Kontovelu 17. 1. m.

S KONCERTA V AVDITORIJU

Preteklo soboto je Mladinski simfonični orkester Dijaškega doma Ivan Cankar iz Ljubljane nastopil v Auditoriju

TRETJI PLENUM CENTRALNEGA KOMITEJA ZVEZE KOMUNISTOV JUGOSLAVIJE

MARŠAL TITO O PRIMERU TOV. DJILASA

Borba komunistov je grajena na marksistični tezi, da je razredni interes delavskega razreda obenem interes napredka celotne družbe

(Nadaljevanje s 1. strani)

Tovariši in tovaršice, nekaj mi pri tem skrbi, skrbi me neverjetno nizka idejno politična raven mnogih članov naše Partije, ki so v tem videli neko novo teorijo nadaljnega gibanja našega socialističnega razvoja, naše stvarnosti. Preseneča me, moje začudenje vzbuja tudi tisto najosnovnejše, kar bi moralo vzbujati zaskrbljenost slehernega zavednega komunistična in kar nam nalaga, da moramo malo drugače gledati na notranje življenje Komunistov v Zvezi.

Ni čudno, da je že s tem nastala velika zmeda. Tovariši in tovaršice! Odkrito vam moram reči, da nikakor ne bi šel tako daleč, da bi tovarišem predlagal, da skličemo plenem, da nisem videl neverjetno škodljivih posledic, ki so se začele valiti ko smežni plaz s strehe. Po pravici rečeno, bilo mi je dovolj, ko sem v biltenu «Anjugas» v decembru prebral, kaj pišejo tuje agencije, ko sem videl, kako hitro so se vsi oprli na Džilasovo teorijo in kako so se razveselili vsi nesprotniki naše socialistične stvarnosti. Le-ta pravijo, da je vendarje vladati, da je šla demokracija mnogo dlje, kakor so mislili, kajti zdaj se že lahko teoretični postavi na takšno stališče, da govori o ab-

solutni potrebi likvidacije tega in onega, da se je Jugoslavija tako, kakor je rečeno v teh člankih, približala zahodni demokraciji, toda ne v vprašanju notranjega sistema, marveč v vprašanju socializma, kar je bistveno drugačno delo, to je socialistično delo, to je socialistično delo, to je pravo delo, iz tega je sestavljen socializem, ne pa iz kakšnih abstraktnih idej, ki bi si jih nekdo izmed nam izmišljal, v tem konkretnem primeru tovariš Džilas. V tem ni ničesar, kjer ne pozna bistva našega razvoja, ne more pretendirati na to, da piše in pravilno obravnava tudi s filozofskimi strani našo stvarnost. Tovariš Džilas je zunaj tega. Pričačimo, da bo to tudi sam povedal.

Razen tega, tovariši, je v ludi sklepali, Vj. kongres na tih svojih člankih odločno nastopil tudi proti sklopem II. plenuma na Brionih ko smo govorili o škodljivosti raznih tujih popačenih nazadnjaških in preživljenih oblik in nazorov v našem družbenem življenju. Tovariš Džilas je tudi to prekršil.

Tovariši in tovaršice, to so bili elementi, ki so nas prislili, da to moramo in moramo urediti samo na plenu. Seveda ne bom govoril o tem, kakšna protislova so v teh razmotiranih tovariš Džilas. Naj o tem govori tov. Kardelj, ki bo o tem tudi podal referat. Jaz bi hotel poudariti še nekaj, preden bom nadaljeval. To bi lahko bilo delno opravičilo tistega, kar sem prej rekel na naš račun, da nisem bil dovolj budni, da ne v celoti in samo da bi bilo težko urediti to vprašanje tovariš Džilas in njegovih nazorov, preden jih je črno na belem samovoljno izprical pred javnostjo, kajti ljudje ne bi razumeli in bi mislili, da je to nekakšen nov, tranji kikiški boj za oblast in da ne vemo, kaj delamo, ker bi že takrat, ob njegovih prvih člankih načeli vprašanje Džilasa in njegovega socializma v vodstvu Zveze.

Po mojem mnenju je vendarle bolje, da je to zdaj prišlo na dan. Naj ljudje tudi vidijo naše demokratično ravnanje in demokratično strpnost, če hočete, naj vidijo, da smo čakali do skrajnih možnosti, da pa smo, ko je prišla zadeva od skrajne meje rekli stoj, naj CK ostane celota povz, kar je treba in kaj misli o tem, Mislim, da to vendarle ne bo imelo zelo škodljivih posledic, vse škodljive posledice, do katerih je prišlo, pa so nastale samo po negotvi, a nikakor ne po naši krivdi.

Tovariši in tovaršice zanimivo je nekaj, Veliko pozornost vzbuja v člankih tov. Džilasa in sploh v vseh njegovih nazorih, da niti z besedico ne omenja delavskega razreda, kakor da ga ni. Glavne nosilce vsega našega predrevolucionarnega boja pa tudi revolucionarnega boja in poretovne graditve naše dežele, delavskega razreda, ne omenja, marveč v teh svojih filozofskih razmotiranjih iznanačje bivšega buržoazno-izkoriščevalca in bivšega ministra, bivšega buržoaznega žandarja in zvestnega delavca, ter vsakega z vsakim — vse to je pri njem zdaj enako.

Kam to pelje? To pelje v anarhijo, v stršno negotovost, Če bi namreč mi to dopustili, bi v enem letu ne bilo naše socialistične stvarnosti, bi je ne bilo, pravim, brez krvavega boja. To bi bili sadovi takšnega naziranja in sirjenja teh idej v naši deželi. V kateri imamo še zelo mnogo zaostlosti in vseh mogočih nazorov. To najbolje vidimo zdaj, ko je začelo v kratkem času, in iz teh nekaj dneh vreti, ko so začeli reakcija elementi v deželi div-

gati glave, da ne govorim o tisti reakciji na Zahodu, ki meni, da nosi on zastavo demokracije v naši državi.

Razume se, da ne dvomim o zavesti velikanse večine komunistov, je pa še na tisoče taktičnih, ki bi pomnožili vrste omahljivcev in najrazličnejših pustolovcev, ter povzročili ogromno škodo. Naša dežela bi izgubila ne, na ne ugledu, marveč bi morala znova osvajati tudi tisto, kar smo si že priborili.

Teh in taktičnih posledic to-rej tov. Džilas ni videl. Mislim, da je kot dolgoletni voditelj v naši partiji moral dovolj časa, da bi lahko premislil, kam to pelje, kakor je imel dovolj časa, da je razmišljal o drugih stvareh. In ko se zdaj vprašujemo, ali je na njegovi strani res toliko nerazumevanja, ali pa je to ozadje nekake drugega, prevelikega plenu, naj odloči, ali je to zavestno sistematično pripravljeno likvidacije najbolj revolucionarnega čim-nitelja, ki je pravzaprav nosilec sirjenja socialistične zavesti v naših vrstah.

Tovariši, kakor sem že rekel, tov. Džilas pozablja prav na delavski razred, ki je nosilec vsega tega, delavskega razreda sploh ne omenja. Mar ni to poskus, da bi zanele razdor med intelektualce in delavce? Mar ni to podzvezno ali zavestno razdvajanje vrst naše Socialistične zveze? Menj roje takšne misli po glavi in to je treba razčistiti, kajti zdaj že vidimo, da mnogi govorijo: Kaj bodo tu delavci, delavci tega ne morejo, delavci niso teoretični, imajo svoje tovarne in naj v njih delajo, kakor so delali dolej, le s to razliko, da jih zdaj tudi upravlja. Zdjaj so poklicani razni kavarski direktorji, političanti, ljudje iz kroga raznih uredništev, nekateri knjižničniki itd. Iz teh vrst, iz vrst malomeščanov, iz vrst vseh, ki so zaradi česar-koli že zdavnaj zaslužili, da bi smeli biti v naši deželi, da bi jih že vrgli iz njih. To torej naj bo elita nadaljnega nosilca naše socialistične zavesti in razvoja naše socialistične graditve, naše socialistične stvarnosti.

Zato vidim v Džilasovih člankih revizionizem, tega, tovariši, ni težko uganiti. Tovariši, mislim, da ste vsi videli in težko verjamem, da on tega ni videl. Gre za vprašanje demokracije in vsak način, vprašanje formulacij, ki so popolnoma skladajo z Bernsteinovimi formulacijami, čija stvar je najbolje poznal tov. Kardelj in cele vrste drugih formulacij, ki so na Zahodu pri nekaterih revizionističnih krogih naletele na silno odobravanje. Tovariš Džilas pa tega ne vidi, da je to revizionizem, in sicer tisti najslabše vrste: reformistični oportunistem, ne pa revolucionarni dinamizem, kot bi hotel to prikazati v svojih člankih. Tu ni nobenega revolucionarnega dinamizma. To je potiskanje revolucionarnega zgodovinskega kolesja nazaj, ne pa naprej. In naj mi oprosti, ker se moram precej drastično izraziti, to pomeni, da se je tovariš Džilas ločil od nas, se od nas oddel hitreje naprej, marveč, da bi strogolovo drvel nazaj, v staro minulost.

Zdjaj je samo vprašanje, ali se on tega zaveda ali ne, ali on to vidi ali ne. Če se zaveda, pomeni, da si je zamislil to stvar že zdavnaj, če se ne zaveda, upamo, da ga bodo nekega dne lahko o tem prepričali.

Vpiti, ki jih je čutili v Džilasovih člankih, so različnega značaja. Eden je tisti, ki sem ga že navedel; ločen od sedanje stvarnosti, ločen od svojih dvostranskih, si je našel drugo družbo in se z njo družil, dalje, vpliv iz Zahoda, potovanje v tujino — in vsi mogoči drugi vplivi od zunaj, ne samo vpliv iz naše stvarnosti, iz naše revolucionarne minulosti in revolucionarnih skušenj in zgodovinskih sploh.

Pravijo, da ima revolucija svojo logiko in da se mnoge stvari ponavljajo. Ob tem pri-meru človek spozna, da je to točno. Medtem ko se v prvem razdobju revolucije, v oboroženem spopadu, ko se ogromne množice sprožijo, revolucija giblje nekako laže naprej, medtem ko množice padajo, da bi porušile tisto, kar je preživelo, kar je zastarelo in kar jim je ustvarilo neznesno življenjske pogoje, je manj taktičnih pretresov ali pa so zelo redki, da, posamično so takšni primeri, da ljudje izpadejo iz revolucionarnih vrst. Toda v mirnodobnem revolucionarnem razvoju se pravi, po oboroženem spopadu in po zmagi revolucije, ko se ljudje kot nosilci te revolucije srečajo in spoznajo dvajsete roke kviku, vržejo puško v koruzo, ali pa zahtevajo, naj bi jih naprej hitreje. Ne vprašajo pa sploh, ali je to možno, pri tem pa najdejo vse mogoče izgovore, teorije in filozofije, da bi lahko osodili takšen počasen razvoj družbene preobrazbe.

(Nadaljevanje na 4. strani)

DR. MILAN BARTOŠ, DRŽAVNI SVETNIK V TAJNIŠTVU ZA ZUNANJE ZADEVE FLRJ

O SPREMEMBI USTANOVNE LISTINE Organizacije združenih narodov

V 109 členu listine Združenih narodov se predvideva, da v primeru če bi v prvih desetih letih delovanja te organizacije ne prišlo do revizije listine, naj se sklicje generalna skupščina ZN, na kateri se mora obdelati vprašanje potrebe morebitnih sprememb v listini. Tvorci listine so šli s stališča, da je obdobje desetih let precej dolga zgodovinska doba, ki sama po sebi prinaša novosti v mednarodnih odnosih, in da po tako dolgem ob-

dobju sam zgodovinski tok narekuje nujnost, da se vprava samo ali prvotno ustvarjena organizacija povsem ustrezno nastalim razmeram. Z drugimi besedami, tvorci listine so priznali, da nosi zgodovina s seboj razvoj in da je ta razvoj sam po sebi zgodovinska nujnost.

Pesimisti v okviru OZN — in to posebno oni, ki ne smatrajo Organizacije združenih narodov za potrebno — so iz tega člena izvajali zaključke, da so se velike sile z ustanovitvijo Združenih narodov med seboj obvezale za desetletno sodelovanje v okviru Združenih narodov in da bo po tem obdobju vsaka izmed teh postala svobodna ne samo pri postavljanju posebnih pogojev, pod kakršnimi si zamišlja bodoče sodelovanje, ampak tudi glede tega, ali hoče še nadalje sodelovati v organizaciji ali ne.

Zaradi tega ti krogi pričakujejo z veliko nestrpnostjo da mine prvih deset let in pripravljajo svoj načrt o bodočih pogojih mednarodnega sodelovanja. Pri tem izkoriščajo samo škodljive in neprimerne strani dosednjega sodelovanja v okviru Združenih narodov, izkoriščajo slabosti te organizacije ter kopije neresenih svetovnih vprašanj, pripisujejo vse to kakor tudi napost odnosev dejstva, da so bili temelji Združenih narodov slabo postavljeni.

Mnoge države, ki so v načelu za nadaljevanje mednarodnega sodelovanja v okviru mednarodne organizacije in ki stoje na stališču, da se organizacija razvija, odklanjajo z druge strani to pesimistično trditve. Te države smatrajo revizijo kot tehnično možnost izpopolnjevanja, kot proceduralno vprašanje ter dodajajo, da mora ta revizija pripomniti, da se v primeren trenutku organizacija okrepni, da se poglobi njena ureditev ter da se popravijo prvotne formulacije v smislu dejanskega razvoja, da bi se pravi ta ureditev prilagodila dejanskemu življenju. Pristajajo ohraniti organizacijo ZN izhajajo s stališča, ki je pravno točno, da pravilo o možnosti revizije še ne pomeni vedno tudi absolutno nujnost, da bo revizija dejansko pride. Isti življajo tudi s stališča, da nespornosti, ki bi se pojavili pri reviziji, v nobenem primeru ne pomenijo, da bi se organizacija morala razviti, ampak samo, da se revizija ne more izvršiti, ker je ta pogojena s pristankom dveh tretjin članov Združenih narodov in soglasnostjo velikih sil. Zaradi tega optimistična struja navaja, naj bi se razmere popravile v kolikor bi prišlo do soglasja ali pa naj ostane status quo, v kolikor bi do soglasja ne prišlo.

Dosedanje stališče Sovjetske zveze v tem pogledu je bilo zelo zanimivo. Sovjetska zveza je do sedaj a priori odjavila vsako razpravljajno o kakršni koli pripravi revizije in se je že vnaprej postavila na stališče, da ne bo odobrila nobene procedure za revizijo ter da ne bo sprejela nobene revizije ustanovne listine. Iz tega se — a strani o-nih, ki pravilno tolmačijo sovjetsko voljo — da sklepajo da Sovjeti smatrajo, da je ustanovna listina Združenih narodov taka kakršna je maksimum obvez, ki jih je Sovjetska zveza sprejela in jih sprejema v pogledu mednarodnega sodelovanja in minimum tega, kar ona zahteva od drugih. Zaradi tega, Sovjeti smatrajo, da bi vsaka revizija privedla do krize, in sicer ne pravega obstajanja Organizacije združenih narodov same, ampak moralnih temeljev njenega obstoja.

V kolikor bi velike sile že vnaprej ne prišle do sporazuma glede teksta revizije in bi v tej proceduri ena izmed njih uporabila svojo pravico veta, to se pravi, da bi odbila ratifikacijo ustanovne listine, potem bi nastala moralna kriza, zato ker bi nova ustanovna listina ne mogla stopiti in veljavno, do čim bi stara ustanovna listina bila obsojena od njih, ki so bili zato, da se spremeni.

S tem bi se prvno obdržalo staro stanje, moralno pa bi se postavilo izven zavezanosti pogojev sodelovanje one velike sile, katera bi odklonila ratifikacijo. Tako bi se poglabljaj jez med to veliko silo in večino držav ali konkretno med Sovjetsko zvezo in dvetretjinsko večino, s katero Sovjetska zveza ne more priti do soglasja. Poglabljanje spora samo po sebi ni dejanje, ki bi pomagalo razvoju miru in poboljšanju mednarodnih odnosov. Zato smatrajo Sovjeti, da brez predhodnega soglasja velikih sil o morebitnih spremembah ne bi bilo primerno sploh sklicati generalne konference niti se spuščati v neke priprave glede tega. Očitno vidijo sovjetski voditelji v teh pripravah maneuvre, da se pod videnom demokratske volje večino postavijo Sovjeti pred izvršeno dejstvo. Na drugi strani pa to ustreza osnovnemu sovjetskemu gledanju na svetovno politiko, in sicer, da osnova svetovne politike temelji na paktu med veliesilami.

(Nadaljevanje sledi)

«Bratovščina sinjega galebas» v Skednju dne 17. 1. m. v vprizoritvi SNG. Prizor iz drugega dejanja

«Bratovščina sinjega galebas» v Skednju. Prizor iz IV. slike

VREME Vremenska napoved za danes: Napovedujejo pretežno jasno vreme z manjšimi krajevnimi pooblačitvami. — Včerašnja najvišja temperatura v Trstu je bila 7,2 stopinje; najnižja 3,7 stopinje.

PRIMORSKI DNEVNIK

Opozorjamo vas na sledeče **RADIO** oddaje: Jug. cona Trsta: 14.45; Slovenske partizanske pesmi poje ljubljanski komorni zbor. Trst II: 19.00: Slovensčina za Slovence. Trst I: 21.55: Rahmaninov: II. koncert v o-molu op. 18. Slovenija: 12.00: Slovenske instrum. in vokalno-instrum. skladbe.

KRATKA BILANCA OB ZAKLJUČKU PRVE POLOVICE ITALIJANSKEGA NOGOMETNEGA PRVENSTVA

TRIESTINA - INTER 0:0

Slab nogomet državnega prvaka - Razlika petih točk med vodilno trojico (Juventus, Fiorentina, Inter) in naslednjimi tremi moštvi (Milan, Napoli, Roma) ni upravičena

REZULTATI:

Fiorentina - Atalanta	3-0
Genoa - Spal	1-0
Lazio - Sampdoria	3-0
Legnano - Novara	5-1
Roma - Milan	2-1
Juventus - Napoli	2-1
Palermo - Bologna	3-1
Torino - Udinese	1-0
Triestina - Inter	0-0

Z nedeljskim 17. kolom se je zaključil prvi del italijanskega nogometnega prvenstva. Ob tej priložnosti ne bo odnehal nekaj ugotovitev, mimo katerih ne more noben objektivni športnik, tudi italijanski ne, če ga ravno preveče ne obremenjuje kratkovidna samozaljubljenost v nekdanjo slavo italijanskega nogometa.

Na vrhu lestvice so se z enakim številom točk znašli tri moštva: Juventus, Fiorentina in Inter. Njihov vrstni red določuje le razlika v golih. Od teh treh moštvo smo videli doslej na tržaškem igrišču dve, Fiorentina in Inter in posebej upravičeno smemo po prikazani igri ravno teh dveh enajstotisoč soditi o današnji vrednosti italijanskega nogometa. Dočim se je Fiorentina predstavila v dokaj solidni obliki, čeprav z igro, ki po kvaliteti še zdaleč ne odgovarja vodilnemu položaju v lestvici, pa je Inter predčetrty populonno pokopal vse naše tistih, ki so od njegovega nastopa pričakovali povračilo za številna razočaranja od drugih, tudi precejnih zvezd italijanskega nogometa, v Trstu. To moštvo, ki je večino prvega dela prvenstva avtoritativno paskvalo na čelu, je pokazalo vse hihe nogometa, ki se danes goji v Italiji, počeni od nesportne zmedenosti idej do absolutnega pomanjkanja kakršnekolik pozitivne specifične lastnosti, ki odklikujejo na, pr. resna druga evropska vodilna moštva od madžarskih, avstrijskih do jugoslovanskih, pa do obilne porcije surornosti. Res je, da se iz vsega tega rešuje bolj ali manj uspešno nekaj posameznikov (in še med temi je bil vsaj tokrat na prvem mestu tvegan Skoglund), vendar to ni in ne more biti odločujoče. Nogomet je izrazito kolektivna igra, v kateri so posamezniki važni le toliko, v kolikor so

pozitivni del celotnega kolektiva.

Kje so uzroki takega žalostnega stanja italijanskega nogometa? Prvoznaprav ni naš namen sedaj o tem razpravljati, vendar je nedvomno izvor vzem v stodoletnem profesionalizmu, na katerem stoni italijanski nogomet. Vendar o tem ob drugi priložnosti.

Od vodilne trojice nam ostane še Juventus. Čez 14 dni bo v Trstu. Takrat bomo lahko sodili o njej, za sedaj pa nam ostaja upanje, da bo vsaj to moštvo, ki je v nedeljo v Napoliju ne samo premagalo domačine, temveč tudi navdušilo občinstvo, v zapustil Inter in v tem tudi neugodan vtis o celotnem italijanskem nogometu.

Nadaljevali trojico z enakim številom točk (5 manj od vodilnih) sestavljajo Milan, Napoli in Roma. Razlika 5 točk je glede na kvaliteto vsekar neupravičena. Milan, Napoli in Roma so izenačena moštva, ne sicer brez že omenjenih splošnih pomanjklivosti italijanskega nogometa, vendar dovolj solidna za njihov položaj. Milan ima najučinkovitejši napad, ki vodi tudi po številu danih golov. Napoli odlikuje temperament, ki ne prehaja v grobost, Roma pa je od vseh najbolj ustaljena tako v kvaliteti kot v sistemu. Njega zmagata proti Milanu na tujem igrišču zato ne preseneča.

S tem pa je tudi konec vsega, kar je omenbe vredno izmed 18 moštvo prve lige. Od sedme, Sampdoria, pa do osemnajste, Legnana, je razlika 8 točk, v vrednosti pa praktično nobene. Vsega od teh moštvo bi si lahko po mili volji izmenjalo položaje, pa bi ne bilo mogoče govoriti o nobeni krivici. Na želost je med njimi, in še to bolj proti spodnjemu kot proti gornjemu koncu, tudi Triestina. Njena polletna bilanca je kaj žalostna. 17 iger, 4 zmage, 5 neodločenih rezultatov in 8 porazov. Od 13 nabranih točk je bila dosežena samo ena na tujem, vse ostale doma.

In vendar, če primerjamo njihov nedeljski doboj z vodilnim Interjem, ne moremo trdati, da nima naše lokalno moštvo nekaterih lastnosti, ki so pozitivne in celo vedke. Mislimo na prizadevanje, ki

prehaja včasih tudi v požrtvovalnost. Če vse drugo manjka, to seveda ne more biti dovolj, vendar ustvarja to moštvo simpatično, kar povzroča, da ga občinstvo čuti za svoje, da ga bodri in da mu je hvalno vsaj za prikaz volje in asportnosti, če mu že ne more postreči s kvaliteto igre. Je sicer v tem mnogo »lokalpatriotizma«, ki zna biti širokosežen in odpuščajoč v zameno za najskromnejši rezultat. Toda nič zato. V tem je končno samo ostanek tistega, kar je nogomet predstavljal takrat, ko je bil še v resnici šport, ne pa degeniriran sistem za pridobivanje denarja.

Težko pričakovani dvoboji med Interjem in Triestino je dobil na stadionu pri Sv. Soboti rekordno število gledalcev - blizu 20.000. Sodnik Jomniju sta se nekaj po napovedani uri predstavili ob moštvi; medtem ko je domača Triestina nastopila v svoji kompletni in trenutno najboljši postavi, pa je Inter moral štiri svoje standentne igralce in sicer Nyersa, Mazza, Nestija in Giacommazija nadomestiti z rezervami, med katerimi pa sta bila državna reprezentativca Lorenzi in Giovannini.

Glede na renome nasprotnika je bilo pričakovati, da se bo Triestina posvetila predvsem obrambi, v kateri se počuti spričo dobrih branilcev, precej sigurna. Toda že prve minute so pokazale, da hoče tudi napadati. Pri tem se ji je kmalu nudila v vseh 90. minutah najlepša priložnost, da preide v vodstvo. Lucentini je po levem krilu preigran najprej branilca Padulazija, nato pa še dokaj okornega Giovanninija in s same linije nizko streljal proti vratom. Oster strel je Ghezzi sicer prestreljal ne pa tudi zadržal. Toda celotna akcija je bila tako hitra in nepričakovana, da odbite žoge Rossetti ni utegnil usmeriti v mrežo, temveč je v hitrem naletu premočno dvignil predko gola. Tudi nekaj minut nato Rossetti ni imel sreče, prav tako pa tudi ne Secchi, katerega lep strel na Valentijev predložek je Ghezzi sigurno obranil. Kmalu nato se Inter orrese začetnega pritiska in preide z Lorenzijem v napad, ki ostane brez uspeha. V 20. minuti izredno razpoloženi Lucentini ponovno prodre po krilu in lepo podoba žogo Rossetti za las pošlje mimo prečke. Takoj nato je prvi resno zaposlen Nuclari, ki se je po daljši odsotnosti ponovno vrnil med drogeve. Buzzin poda jeguljastemu Skoglundu, ki se prebriže v bližino vrat, nato pa ostro strelja. Zoga preide vso odprtno vrat, da bi se je kdo dotaknil. V 25. minuti izsilijo domači kot in Rossetti ponovno pošlje usnje preko prečke. Potem prevzame do konca polčas iniciativa Inter, vendar je njegov pritisk mladen in neurejen tako, da kljub trem izsiljenim kotom ne predstavlja posebne nevarnosti za Nuclarija, Triestina je zopet v napadu je med ističasnim startom na žogo z vratarjem Ghezziem ostal resno poškodovan Rossetti, katerega so morali odnesti z igrišča.

Drugi polčas je Triestina tako začela z desetiimi možni, kajti Rossetti, ki je sicer v drugi minuti pripaljal ves obvezan na igrišče, ni mogel razen dobre volje pokazati ničesar več.

V začetku močno pritiska Inter poseben precej nevarne dvojece Buzzin-Skoglund. Tudi Brightenti je precej aktiven, medtem ko Armanno vednih kotih v korist najprej domačih in potem gostov, zaid izra v popolno stagnacijo. Zoga se motvilni po sredini igrišča in ljudje se podeda za njo brez pravega prepričanja. Po brezidejnosti se odklikujejo predvsem gostje, ki jim niti števila nadmoj ne koristi. Šele v 22. minuti pride do res lepe poteze gostov, ki pa se zaključijo s še lepšo paradjo Nuclarija, ki v krasnem padu prestrže nevaren Brightentijev strel. Sploh Nuclarij branil dobro in zdi se, da se je vrnil v svojo nekdanjo dobro formo. Po tem je v napadu spet Triestina preko Secchia, na katerem so stalno po trije nadi sprotniki, Soerensena in tudi Petagne toda vse brez uspeha. Poleg obojestranske neučinkovitosti postane igra sedaj povrh še groba po zaslugi gostov, med katerimi se odklikuje po nekorektnosti državni reprezentativca Lorenzi pa tudi vratar Ghezzi ni mnogo za njim, saj bi s svojimi

Hitrostno drsanje domena Rusov

SAPORO, 18. — Ruski hitrostni drsalci so si osvojili prva mesta v vseh štirih tekih na tekmovalju za svetovno prvenstvo v hitrostnem drsanju, razen tega pa imajo še prva tri mesta v splošni lestvici, ki je do četrtega mesta taka: 1. Silkov (SZ) 197,463 točk; 2. Gončarenko (SZ) 198,253; 3. Grišin (SZ) 200,353; 4. Ericsson (Sved.) 200,652.

V nedeljo so tekmovali v tekih na 10.000 m in 1500 m. V teku na 10.000 m je zmagal Gončarenko s 17'38"7; 2. Andersen (Sved.) 17'41"0; 3. Silkov (SZ) 18'01"4.

Na 1500 m pa je zmagal Silkov z 2'22"3, ki mu sledijo 2. ex-aequo: Aas (Norv.) in Grišin (SZ) 2'24"1; 4. Gončarenko (SZ) 2'24"9.

Tenis

V finalnem tekmovalju za pokal švedskega kralja je bil rezultat med Dansko in Svedsko prvi dan 1:1, Torben Ulrich (Dan.) je premagal Svena Davidsona s 14:12, 11:3, 1:6, 11:9; Sved Johansson pa Danca Joergena Ulricha s 6:0, 6:2, 9:7.

KOPENHAGEN, 18. — Po drugem dnevu tekmovalja za pokal švedskega kralja vodi Danska z 2:1. Brata Ulrich sta premagala Davidsona in Johanssona s 6:4, 6:4, 4:6 3:6, 6:3, 6:2, 9:7.

Šahovski turnir v Trstu

Tržaško šahovsko društvo organizira propagandni turnir, da bi prikazalo novo izbirni sistem, ki je v proučevanju šahovskega šampionata za leto 1954, ki bo v Trstu. Vpisovanje se zaključilo v nedeljo 24. t. m. Začetek tekem je v ponedeljek 25. t. m. Nagrade znašajo skupno 10.000 lir. Vpisuje se lahko tudi nečlani. Turnir bo v društvenem sedežu v kavarni Milano v Ul. Giulija št. 3.

Trižaško šahovsko društvo organizira propagandni turnir, da bi prikazalo novo izbirni sistem, ki je v proučevanju šahovskega šampionata za leto 1954, ki bo v Trstu. Vpisovanje se zaključilo v nedeljo 24. t. m. Začetek tekem je v ponedeljek 25. t. m. Nagrade znašajo skupno 10.000 lir. Vpisuje se lahko tudi nečlani. Turnir bo v društvenem sedežu v kavarni Milano v Ul. Giulija št. 3.

MEDNARODNA HOKEJSKA TEKMA

Avstrija - Jugoslavija 4:0

LEOBEN, 18. — V mednarodni hokejski tekmi je reprezentacija Avstrije premagala Jugoslavijo s 4:0 (1:0, 3:0, 3:0).

V prvenstveni tekmi slovenske lige je hokejsko moštvo Jesenic visoko porazilo domačega Zeleničarja z 12:1 (4:0, 2:1, 6:0). Gostje so dokazali, da so za razred boljši.

BERN, 18. — Hokejska reprezentacija CSR je danes v prijateljski tekmi premagala

ZAKLJUČEN JE II. SMUČARSKI TEDEN GORENJSKE

Polda, Bertonecelj in Zupančičeva zmagovalci v skokih in slalomu

Med mladinci je v skokih zmagal obetajoči Škriba • Tudi Matevž Lukanc zopet nastopil

V nedeljo se je na Jesenicah zaključil II. zimsko športni teden Gorenjske s tekmovaljem na 35-metrski skakalnici. Nastopilo je 110 članov in mladincev, med katerimi je bil letos prvič na startu Janez Polda, ki je zasedel prvo mesto.

Rezultati: 1. Polda 211,1 t. (28,5, 29 m); 2. Langus (Jesenice) 201,2 (26,5, 25,5 m); 3. Gasperšič (Kropa) 194,5 (26,25, 25); 4. Paul (Kropa) 191,1 (24,5, 25); 5. Finžgar (Prešeren R.) 183,9 (24,5, 24).

Znano je, da je Polda že sklenil opustiti skakanje. Najbrž pa se je spet opomnil, ko je videl, da se nima pravi vernega naslednika.

Tako je člani so nastopili mladinci, ki so zelo lepo skakali.

Rezultati: 1. Škriba (Kropa) 199,5 (24, 25); 2. Jan (Bled) 194,5 (24, 25); 3. Vidic (Bohinj) 139 (23, 23,5); 4. Petrač (Kropa) 180 (21, 20,5); 5. Knaflj (Jesenice) 180 (22,5, 21,5).

Za zaključek programa so igrali hokejsko tekmo KAC B iz Celovca; Jesenice B 9:3 (3:0, 4:2, 2:1).

Na Bledu pa so zadnji dan II. smučarskega tedna Gorenjske tekmovali za prvenstvo v slalomu. Proga, ki je potekala

ob novozgrajeni vzpenjači, je bila dolga 320 m, z visinsko razliko 120 m in je imela 30 vrtavic. Proga, ki je zahtevala od tekmovalcev precej tehnične znanja sta pripravila Kobler in Znidar z Jesenic. Oba sta menjala, da bi ustrezala tudi za mednarodna tekmovalja.

Sodelovalo je 120 tekmovalcev Gorenjske in 11 gostov iz Avstrije. V tekmovalju članov, ki jih je startalo 68, od tega 5 iz Avstrije, se je po dolgem času spet odklikoval Jože Bertonecelj z Jesenic, ki je z gotovostjo zmagal. Vsa nadaljnja mesta med prvo desetorico, z izjemo dveh, so osvojili Tržičani, Matevž Lukanc je pokazal, da se zopet vrača v formo in je zavzel drugo mesto, vendar se mu še vedno pozna, da ni tako zanesljiv kot je bil včasih. Z lepo vožnjo so se odklikovali tudi Krizaj, Krmelj in Vovk. Prvi Avstrijec Fieglmet je vrnil šele na 9. mesto.

Mladinci so tekmovali v dveh skupinah. Nastopilo jih je 30, od tega trije iz Avstrije. Naj starejši mladinci osvojili Klnar.

Zensk je nastopilo 13, od tega 4 iz Avstrije. Z lepo vožnjo

sta se odklikovali Zupančičeva iz Kranja in Pračkova z Jesenic. Pri mladinkah so prevladovala avstrijske tekmovalke.

Rezultati: 1. Bertonecelj (Jes.) 53,9; 2. Matevž Lukanc (Ljub.) 55,5; 3. Krizaj (Ljub.) 56,3; 4. Jože Krmelj (Ljub.) 59,0; 5. Milan Vovk (Jes.) 57,2; 6. Janko Krmelj (Ljub.) 59,9; 7. Janez Perko (Ljub.) 59,9; 8. Vili Lang (Ljub.) 1:01,5; 9. Fieglmet (ASK) 1:01,6.

Starejši mladinci: 1. Stanko Klnar (Jes.) 1:10,2; 2. Rado Jenc (Bled) 1:11,0; 3. Eisler (ASK) 1:13,5; 4. Janez Abačič (Ljub.) 1:23,4.

Članice: 1. Slavica Zupančič (Udarnik) 50,2; 2. Lojzka Praček (Jes.) 51,2; 3. Meta Oblak (Kranj) 59,0; 4. Edit Raschka (ASK) 1:40,0.

Mladinke: 1. Erika Spindel (ASK) 1:25; 2. Dreša (Jes.) 1:27; 3. Helga Ferencič (ASK) 1:38,6; 4. Anelore Schwarz (ASK) 1:54. Članice in mladinke so tekmovala na nekoliko krajši progi.

V teku na 15 km v Les Rousseaux za veliko nagrado predsednika francoske republike je zmagal Vincenzo Perruchon (It.) v 67:20", pred Hirtzom (Nem.) 67:32".

Maršal Tito o primeru tov. Djalasa

(Nadaljevanje s 3. strani)

ka. Pri njem ni razredov, ni razrednega sovražnika, vsi smo enaki in se med seboj palice, zlasti če upoštevamo, kakšni vplivi prihajajo z Zahoda.

Sicer pa Djalas, ki ima navado, da naboli upa v mladino, je tu ubral pot likvidacije mladine. Mi smo v položaju. To je razumljivo. Ko likvidiramo Zvezo komunistov, ko ostanemo samo nekateri komunisti, ki lahko po skupnicah, v krmah, v kavarnah, po vogalih in sobah razpravljajo, potem je razumljivo, da se je zavzemal za likvidacijo tudi Zveze mladine.

Niti za sindikate ni našel prostora pri nas. Zelen bi silil, s čim to opravičuje, ko vemo, da imajo sindikati pri nas še ogromno nalogo in da bodo dolgo imeli nalogo pomagati in širiti zavest, socialistično zavest med proizvajalci.

Tovariši in tovarišice! Tako smo hoteli v nekaj besedah na kratko očrtati svoje gledanje na napake tovariša Djalasa, ki jih je storil. To so ogromne napake glede naše enotnosti v državi sploh, škodujejo pa nam tudi izven nje. Na koncu moram poudariti tudi to, koliko nam je sedaj rečem, da sodim, da bi bilo doela škodljivo, da bi bilo ne samo nekorišno, če bi midaj iz ZK, tako mi, kot naše članstvo, padli v drugo skralno in ravnali, kot smo nekdanje, ki smo ostre revolucionarne borbe. Kajti mi smo danes tako močni, da lahko na povsem drugačen,

RAZEN ZADNJIH 38.800.000 LIR MINISTRSTVA ZA JAVNA DELA

VSA OSTALA NAKAZILA so samo iz rednih proračunov

Prejšnja nakazila ministrstva za javna dela so znašala skupaj 220 milijonov lir - Potrebno je predvsem začeti z obsežnimi javnimi deli

Ministrstvo javnih del je po pokrajinskem poslancu Rizzattiju obvestilo gorško pokrajino, da je poleg 200.000.000 lir, odobrenih za javna dela v pokrajini, dodalo 38.800.000 lir za javna dela še v 4 občinah (Ronke, Krmim, Skocijan ob Soči, Gradež), da bi se s tem vsaj nekoliko olajšalo kritično gospodarsko stanje, v katerem so številni brezposelni v gorški pokrajini.

Toda tudi ta, lahko rečemo, precej majhna vsota ne bo niti cedelec resila gorške pokrajine, ki je v zadnjih nekaj letih, vsi gospodarsko-socialni podatki, predvsem pa tisti, ki se nanašajo na brezposelnost, namreč dokazujejo, da se položaj vedno bolj slabša in da bi bili potrebni drugi ukrepi osrednjih oblasti v Rimu, če bi hoteli korenito spremeniti današnje stanje.

V tem smislu so tudi Svobodni sindikati v Gorici izdali posebne zaključke glede nakazil za javna dela. Med drugim pravijo, da so izdatki, odobreni od odgovornih ministrstev za javna dela v pokrajini, izdani iz je njihovih rednih proračunov in zatoj tudi ne bodo mogli doprinesiti k koreniti spremembi položaja brezposelnosti. Kajti kronično brezposelnost gorške pokrajine, ki je dosegla 31. oktobra 1953 leta 12.216 brezposelnih, približno polovico vsaj kot v sosednji videnski pokrajini, bo mogoče odpraviti le s posebnimi javnimi deli ali pa z novimi in distribuiranimi iniciativami. Prav o večjih javnih delih, ki bi omogočila zaposlitev številnih brezposelnih za daljšo dobo, ni od nikoder bodrilnega glasu, ki bi napovedal njihov začetek. Se huji se zdi položaj tega velikega števila ljudi brez dela in zaščuka, ako se pretresa število delovnih centrov in drugih oblik zaposlitve v letošnjem letu, ki je znatno manjša od preteklih let. Tako je znano, da je bilo v letu 1952-53 izdanih 47 milijonov lir za 601 brezposelnih in v naslednjem letu 1953-54 pa je država odobrila komaj 9 milijonov za tovrstne tečaje. Poleg tega v letošnjem letu ni bila izplačana posebna doklada brezposelnim, kar je bilo izvršeno v letu 1952-53. Dočim je bilo v delovnih centrih v preteklem obdobju leta 1952-53 zaposleno 2.715 vajencev za 254 milijonov lir, se je njih število v sedanjem obdobju skrčilo na 1385 in je bilo finansiranih samo 138 milijonov lir.

Zatoj je potrebno poudariti, da samo z raznimi delovnimi centri, bodisi za vajence

Žrebanje za stanovanja

Pokrajinski urad za delo sporoča, da bo danes ob 10.30 na sedežu urada za delo v Ul. Crispi 9 žrebanje imen tistih, katerim bodo nato dokončno dodelili stanovanja INA-Casa, zgrajena v gorški občini za javne in zasebne uprabe. Žrebanje bo javno.

Nad 50 Goričanov na obeh koncertih v Trstu

Zelimu si samostojnega koncerta Damijana Bratuž v Gorici.

Nad 50 gorških Slovencev, ljubiteljev glasbe, je poslušalo v soboto zvečer in v nedeljo popoldne koncert mladinskega simfonjskega orkestra iz Ljubljane, ki ga je vodil tržaški rojak Oskar Kuder. Predvsem je vse presenetila mladost članov orkestra, obenem pa gotovost, s katero so mladi glasbeniki izvajali dela na programu.

Najbolj všeč je bil po svoji narodni tematiki del iz Gotovčevega »Ero z onega sveta«, prav tako pa so Goričani toplo pozdravili izvedbo Schumannovega koncerta ob spremljavi klavirja, Pianistka Goričanka Damijana Bratuž je skladno in dovršeno spremljala orkester.

Goričani si želijo daljši čas želimu samostojnega nastopa pianistka Damijana Bratuž v sredi Gorici in zatoj upamo da nas bo kmalu razveselila in nastopila še v tej zimi.

Občni zbor živinorejcev

Društvo živinorejcev v Strandreu sklicuje svoj redni občni zbor, ki bo v soboto 23. t. m. ob 20. uri v gostilni pri Turiju v Strandreu. Dnevni

POKRAJINSKO POLJEDELSKO NADZORNIŠTVO IN TEČAJI ZA POLJEDELCE

Zakaj ne organizirajo tečajev v slovensčini

Za slovenske kmetovalce bosta dva tečaja: eden v Doberdolu in drugi v Sovodnjah - V primerjavi s številom tečajev v ostalih občinah sta dva tečaja za slovenske kmetovalce premalo

Kakor javlja pokrajinski poljedelski inšpektorat, bo tudi v letošnjem zimskem času v večjih krajih pokrajine organiziranih več večernih tečajev za neposredne kmetovalce, na katerih bodo strokovnjaki za kmetijske vprašanja seznanjali tečajnike o novih uspeših kmetijskih tehnikah, obdelovalni zemlje ter gojenja živine na splošno.

Razveseljivo je dejstvo, da poljedelski inšpektorat misli na izobrazbo vedne prebivalstva v pokrajini in na njegovo spoznavanje z najnovejšimi metodami v kmetijstvu. Toda

ena izmed velikih krivic, ki jo mora tudi pri tej, čeprav vzgojni akciji, prenašati slovenska manjšina, oziroma slovenski kmetovalci v gorški pokrajini, je vodenje tečajev v italijanski. Potrebno je vsekakor, da državljani posamezne države poznajo uradni jezik države, kateri pripadajo, in kar se Slovencev v Italiji tiče, to res ni problematično, ker se ga v osnovni šoli naučijo v dovoljni meri, toda zato je toliko bolj neumestno, da se tečaji, na katerih se govori in učijo vsakdanjem delu našega človeka, uporabljajo italijanski jezik. Kajti našim poljedelcem in živinorejcem je potrebno nuditi nauke za njihov posej in njihov domačin jezik ter uporabljati izraze, ki jih poznajo, ne pa jim polniti glave z novimi neznanimi izrazi, ki jih lahko samo motijo, da bi na večernih kmetijskih tečajih pridobili potrebno znanje.

Torej, kmetijske tečaje na poljedelski inšpektorat organizira v slovensčini; v Gorici so slovenske srednje šole in prav gotovo ne bo nemogoče najti potrebno število predavateljev v Doberdolu, ki jih imajo inšpektorat v našteto za letošnji zimo. Vsekakor sta samo dva tečaja za slovenske občine premalo v primeru s številom tečajev na drugih občinah, toda ako bodo kmetijski tečaji v

ROŠTVA, SMRTI IN POKOBE

V gorški mestni občini je bilo od dne 10. do 16. januarja 19 rojstev, 19 primerov smrti, 9 oklicev in 6 porok.

Rojstva: Kasimir Doles, Sergej Faustig, Lucijana Hied, Marija Fietulin, Elvira Kersevan, Gianfranco Kersevan, Francesco De Filippis, Ornella Siligeti, Rossella Maresi, Elvira Materic, Bruno Serban, Henrik Geconi, Marija Grazia Persello, Mercedes Baum, Alojzija Muzic, Fulvia Fabbro, Mariarosa Leone, Furio Bigaj.

Smrti: gospodinja Ana Andrejček, 79-letna gospodinja Oroska Makuz, vd. Berlot, 86-letni upokojenec Ivan Ličan, 77-letni Viktorio Mosetti, 65-letna gospodinja Maria Mauric, vd. Scubini, 58-letni industrialec Beniamini Komar, 4 mesec star Silvana Konjedic, 77-letni trgovec Emrico Pelosi, Gianfranco Kersevan, Luigi Zucchiatti, 40-letna gospodinja Rosa Toros por. Zucchiatti, 10-letna učenka Bruna Zucchiatti, 28-letni delavec Felice Deana, 63-letna gospodinja Maria Gabrijeleč, vd. Kumar, 50-letna gospodinja Jolanda Gabrčič, por. Blessi, 73-letna gospodinja Francesca Rossi, vd. Perco, 55-letna šivilja Elvira Spazzali, 75-letna trgovka Eugenia Valesio, vd. Bach, 64-letni delavec Gottardo Sorani.

Okolje: mehanik Giovanni Semprini in Marcella Holt, delavci Claudio Polo in gospodinja Giulia Gandin, agent policije Sivio Ebo in gospodinja Lina Fontana, agent policije Francesco Greco in gospodinja Carmela Rinaldis, geometer Lorenzo Baldo in gospodinja Emma Scolo, geometer Orlando Pecorari in trgovska pomočnica Iolanda Zaverternik.

Poroke: delavec Ferruccio Devetta in delavka Vanda Makuc, zidar Guglielmo Fumolo in gospodinja Caterina Cantarutti, vd. Cecotti, carski funkcionar dr. Antonio Tripani in gospodinja Tina Grattoni, pek Paulino Braidot in delavka Lucia Vidic, šofer Giordano Colenzini in gospodinja Luigia Brumat, uradnik Giuseppe Zini in uradnica Consuela Labarbera.

VIDEMČAN BI KMALU ZAPELJAL V JUGOSLAVIJO

Z avtom se je ustavil pred zapornico pri Rdeči hiši

Ze večkrat se je dogodilo, da so se motoristi ali avtomobilisti zatekli v zapornico

V soboto je neki mlad avtomobilist iz Vidma prišel v Gorico in z avtom znamke »600 C« vozil po cesti, ki pelje k obmejnemu bloku med Jugoslavijo in Italijo pri Rdeči hiši. Verjetno je mladinci bil prvič v obmejnih krajih, kajti ko je prišel do navedenega bloka je hotel kar nadaljevati vožnjo. V zadnjem hipu je zagledal odobren z zakonskim dekretom

Nabavite znamkice za pse

Goriško županstvo obvešča vse lastnike psov, da so dolžni obsesti psom kovinasto znamkico. To doloža eden 136 TUL. V zadnjem hipu je zagledal odobren z zakonskim dekretom

KINO

CORSO, 16.30: »Nočna nebesa«, barvni film, M. Gajnar. VERDI, 14.30, 18. 21.30: »Egno vadis, barvni film, R. Taylor in D. Kerr. CENTRALE, 17: »Ti sveti dekci.«

VITTORIA, 17: »Sonce se blišči visokom, C. Wingerer. MODERNO, 17: »Mala princesinja, barvni film, S. Temple in J. Hunter.